

Telegraful Roman

Abonamentul:

Pe un an 32 euroane.

Pe șase luni 16 eor. — Pe trei luni 8 eor.

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul Inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Solii Ardealului în fața Tronului

Trimisii Ardealului și ai părților mărginașe Ungurene și Banătene au sosit Vineri la 5 ore p. m. în metropola românișmului, unde li s'a facut o primire împărătească. Li-au eşit spre întimpinare premierul Brătianu cu întregul său cabinet, generalii Prezan și Stefanescu, o seamă de foști miniștri, fruntași Ligii Române, membrii Academiei Române, delegații regimentului ardelean «Avram Iancu» în frunte cu colonelul Bogdan și delegațiunea sașilor în frunte cu președintele coloniei săsești Dr. Frank.

Primarul Bucureștilor Hâlceanu rostește discursul de binevenire, căruia răspunde episcopul Cristea grăind: Am venit să predăm Transilvania, Banatul și teritoriile românești din Ungaria, să le predăm Regelui tuturor românilor și să ne închinăm tronului și stăpânirei românești. — Episcopul Cristea răspunde premierului Ionel Brătianu: În numele tuturor cari au suferit în răsboi, în numele celor cari au luptat cu cuvântul și cu japta pentru mărirea și veșnicia neamului, în numele tuturor cari se bucură din adâncul inimii și se vor bucura veacuri de-a rândul de isbăvitorul act al unirii tuturor românilor, Vă zic bine ați venit!

In ziua următoare la orele 10 s'a slujit la mitropolie din partea înaltului cler în fața Regelui, a prințului Carol, a tuturor ministrilor și a întregului corp diplomatic un Te Deum. După slujba divină Regele a privit splindida defilare a trupelor. La orele 12 trimișii Ardealului sunt conduși în sala festivă a Tronului. Aici dl. Vasile Goldiș pășește în fața Regelui și cu glas înfiorat de sfîntenia momentului citește actul unirii: «Români din Transilvania, din Banat și Tara Ungurească, strânși în număr ne mai pomenit de mare la Alba-Iulia, au hotărât cu o înșuflețire sfântă unirea lor și a teritoriilor românești subjugate, cu Regatul Român. Prin unirea aceasta, prin unirea Basarabiei și a Bucovinei, s'a împlinit visul de o mie de ani al neamului românesc: unirea într-un singur stat a tuturor românilor. Unirea aceasta este un rezultat firesc al legilor istorice, e cerința de drept și inevitabilită a civilizației, în ciuda tuturor prigonirilor și înjugărilor păgâne neamul românesc a rămas până astăzi unul și nedespărțit etnic este stăpânind în aceleasi hotare geografice pământul cucerit de împăratul roman Traian. Bogăția acestui pământ a fost înconștinu exploatață de străini; nedrepitatea aceasta însă se înlătură azi cu desăvârșire. Progresul civilizației pretinde o viață a națiunilor într-o unire și armonie perfectă și de ordin superior, care asigură libertatea, dreptatea și egalitatea națiunilor mici și mari.

Unirea aceasta într'un singur stat a trebuit să fie înfăptuită prin mijii de

suferințe și sacrificii. Istoria se face prin legile tari neîndupăcate, mai pe sus de orice putere omenească, dar obiectul și mijlocul acestor legi este bietul om muritor.

Fericiti săntem noi români de azi, că prin noi săvârșește istoria actuală mareț al unirii românilor într'un singur stat român. Fericiti că avem un Rege mare, care a înțeles chemarea sfântă a istoriei.

Ai fost luceafărul conducător al sufletului românesc, pentru aceea, Sire, noi îți aducem pământul strămoșilor noștri, și tot atunci noi îți aducem și sufletul tuturor românilor de azi, cari locuiesc în Transilvania, Banat și țara Ungurească. Primește cu dragostea cu care îți aducem hotărârea de unire a acestor țări. Primește jurământul de fidélitate și omagiu celor 4 milioane de români, locuitori pe acel pământ și înținde asupra lor scutul puternic al Maiestății Tale. Patru milioane de români oțeliți prin suferințe și tari în credință ca stâncă din munții frumosului Ardeal, strigă azi în extaz de fericire: Trăiască M. Sa, Regele Ferdinand, trăiască M. S. Regina Maria, trăiască scumpele odrasle ale dinastiei românești, trăiască în vechi România Mare! —

In urma citirii adresiei de omagiu care a stârnit în fața celor de față valuri de emoție sfântă și a coborât în ochii M. Sale a Regelui unde de fericire cerească, dl Vaida Voivod predă Regelui pergamentul unirii. M. Sa, luând în mâna Sa regală icoana înfăptuirii visului de veacuri răspunde grăind:

In numele Românilor din vechiul regat, al Românilor, din Basarabia și Bucovina astăzi pe veci uniți, cu profundă recunoștință primesc hotărârea fraților noștri de peste Carpați, de a săvârși unitatea națională a tuturor Românilor și declar pe veci în regatul român toate teritoriile locuite de Români dela Tisa până la Nistru. Cu dragoste nețârmarită mi-am închinat viața scumpului meu popor, plin de credință în menirea lui istorică. Prin lupte și prin jertfe Dumnezeu n-a ajutat să înfăptuiam azi aspirațiile noastre cele mai sfinte. Mulțumindu-i în adâncul sufletului ne îndreptăm gândurile către aceia cari cu sângele au clădit nouă temei al dezvoltării noastre naționale. Prin devotament neclinit pentru opera lor vom arăta recunoștința noastră și vom asigura roadele binefăcătoare ale crudelor încercări.

Pe acest temei al unei puternice democrații a vieții frâștei între popoare vom răspunde totodată simțăminteilor aliaților noștri, alături de cari am luptat pentru marea cauză a libertății și dreptății în lume. Să trăiască România în veci unită!

După A. T. Dacia.

Congresul inginerilor români

Primul congres al inginerilor români s'a deschis eri Luni la orele 10 în sala festivă a Palatului Național din Sibiu.

Au venit aproape toți inginerii români, risipiti de urgia stăpânitorilor păgâni prin toate colțurile fostei Ungarie, au venit adămlucând razele libertății, răsăritul minunat al neamului românesc, au venit ca în lumina înviorătoare să muncească să și pună toate energiile în slujba României mari, în slujba fericirii neamului românesc.

Se crează tehnica română și prin ea industria română. Bogățile Ardealului vor fi de azi înainte numai neamul românesc. Si Ardealul e belșug de bogății, de comori necunoscute.

Sala festivă cu icoana duiosului crai al munților, martirul idealului nostru Avram Iancu încadrată în tricolor și cetina brațului e plină de ingineri și oaspeți. Ingineri sunt aproape 130.

La 10 ore inginerul V. Vlad deschide ședința mulțumind pentru interesul viu și conștient ce-l manifestă prin o afluență numeroasă, față de cauzele mari ale neamului. Propune și adunarea aclamă de prezenți on. pe dl Dr. Romulus Boilă ministru de comunicație și pe inginerul P. Balaj din Caransebeș, de președinte al Congresului pe ing. Negruțiu, viceprezidenți N. Itu și V. Vlad, de notari Adrian Suciu și Andrei Crăciun, iar de membri verificatori ai proceselor verbale: Imbaruș și R. Pop.

Inginerul Negruțiu ocupând scaunul prezidencial mulțumește în cuvinte alese pentru încredere, arată pe scurt silințele ce a făcut încă înainte de răsboi pentru organizarea inginerilor, cari silințe din cauza prigonirilor au succes numai în parte, organizându-se sub aripile Asociației. Fică sează în mod lămurit datoria inginerului român și deschizând ședința salută pe oaspeți: Colonelul armatei române Bănelă, președintele Asociației Andrei Bârseanu, Osvada, Dr. Moldovanu, Victor Tordășianu, președintele meseriașilor români din Sibiu etc.

Urmează la cuvânt ministru de comunicație dl Dr. R. Boilă zicând:

Onorat Congres!

Salut în numele Consiliului Dirigent Român primul Congres al Inginerilor și al specialiștilor tehnici români din Transilvania, Banat și țara Ungurească!

Mărețul scop al congresului aflat răsunet viu la Consiliul Dirigent. De aceea s'a grăbit ca la glasul d-voastre de chemare să fie reprezentat la acest congres.

Vitregimea sorții îndurată și-a arătat efectul și la dezvoltarea branșei acesteia, de altcum de o capitală importantă în viața economică, industrială și comercială a unui stat modern.

Inginerul și specialistul tehnic român încă a trebuit să facă martirajul orcarui intelectual român. Imedi place să constată cu fală, că d-voastră cu toții ați stat totdeauna la culmea cheamării d-voastre naționale. Inginerul român a fost încălzit totdeauna de cele mai curate sentimente pentru cauza mare românească.

După trecutul plin cu zbucium, cu grele și mari suferințe așteaptă pe inginerii și specialiștii tehnici români o moștenire foarte însărcinată.

Pe noi toți ne așteaptă împlinirea

unor datorințe, care pretind dela noi o muncă așa zicând supraomenească, — încordarea tuturor forțelor noastre fizice și intelectuale.

Aveam de a delătură ruinile trecutului și imediat a începe zidirea nouului edificiu, pe care cu foții îl visăm pompos, provăzut fiind cu toate conforturile moderne, unde fiecare om fără deosebire că-i bogat ori sărac să afle că mai perfectă fericire pe pământ.

Domnilor! D-voastră știți mai bine cum se strică și cum se zdește!

Programul bogat al congresului îmi dă îndreptățirea să constat, că d-voastră văță înțeles pe deplin cheamarea, care vă așteaptă în noua noastră viață de stat.

Doresc ca consfătuirile și discuțiunile congresului să ajute realizarea scopului d-voastră înăreț.

Succesul d-voastre este și succesul nostru.

Lucrările noastre au trebuință de sfatul bine chibzuit al inginerului și al specialiștilor tehnici români.

Astfel împreună lucrând pentru scopul nostru comun, vom duce la izbândă cauza, în al cărei serviciu ne-am angajat. (Aplauze generale).

In numele Asociației prez. A. Bârseanu salută primul congres al inginerilor români prin următoarea vorbire:

D-le președinte,

D-lor membri ai Congresului!

Dati-mi voie a Vă salută în numele Asociației pentru literatura română și cultura poporului român, ale cărei localuri au cinstea a găzdui primul Congres al corpului tehnic român de dincoace de Munți.

Ne aflăm, d-lor, la începutul unei epoci nouă în viața poporului nostru.

Prin unirea pentru vecie a Ardealului, Banatului și a părților Tării Ungurești, locuite de neamul nostru, cu restul Daciei de odinioară, într'un singur Stat mare românesc, — unire decretată cu atâta însuflețire în marea adunare națională dela Alba Iulia și care, suntem pe deplin încredințați, va aflăprobarea lumei întregi în Congresul de pace, ce se va întruni în curând, — ni se deschid orizonturi nouă, nouă terenuri de activitate pentru viitor.

Fiind de aici înainte noi însi-ne stăpâni în casa noastră și ne mai având a ne împedecă de bariere de tot felul, ce ne stau în cale până acum, ne putem croi viitorul, cum ne arată geniul națiunii noastre și cum pretind interesele naștere naționale, având putință, dar totodată și datorință, a ne validă facultățile, cu care suntem înzestrăi dela natură și pe care le-am moștenit dela strămoșii noștri, și astfel a contribu la progresul general al omenirii.

Având de acum înainte Statul nostru și fiind liberi a dispune noi însi-ne de soartea noastră, ni se dă

posibilitatea a ne desvoltă pe toate terenele: politic, social, economic și cultural, și a dovedi lumii, ce putem și ce prețuim.

Intre aceste terene de muncă, ce ni se deschid în toată libertatea, te- renul tehnic, în care știința se îmbră- tișează cu praxa, arta cu măiestria, de bună seamă nu este cel din urmă.

Mai cu seamă astăzi, în secolul electricității, al aviației și al trans- formării puterilor, științele tehnice au luat un avantaj ne mai pomenit, doavă mărețele construcții ale tim- purilor mai nouă, cum sunt: canalul dela Suez și dela Panama, tunurile dela St. Gotthard și dela Simplon, podurile dela Brooklyn, Niagara și de pe Dunăre la Cernavoda, turnul Eiffel și atâta alte, care aduc și vor aduce omenimii servicii aşă de însemnate.

Păcat, că anii din urmă n-a fost dat a vedea spiritul omenesc încor- dându-se, în locul acestor lucrări folosi- toare, cu *tehnica destructivă*, — dacă mi permiti a o numi astfel, — și isco- dind sutele de submarine temute de vasele pacinice comerciale, tunurile uriașe, care bat la 100 km. depărtare, explosibile cele mai strănice, gazu- rile înnecăcioase și otrăvitoare, care, toate la un loc, au pus capăt atâtora vieți omenești și au nimicit atâtaea averi.

Să sperăm, însă, că această re- gretabilă rătăcire a minții și a instinc- telor omenești va fi fost cea din urmă și că de aici înainte popoarele vor afla formula potrivită pentru inau- gurarea unei conviețuirii și colaborări pacinice între ele, și că singura riva- litate între neamuri va fi aceea, de a ajunge care de care mai departe pe cărarea nesfărșită a progresului!

Cât ne privește pe noi Români din aceste părți ale României între- gite, trebuie să mărturisim, că până acum, în urma împrejurărilor nefavorabile, în care am trăit, n-am putut dovedi pe terenul științelor și lucră- rilor tehnice, aceea ce am fi putut produce după numărul nostru și după talentele, cu care suntem înzestrati.

E drept, că și între noi s-au ivit capete distinse și spirite îscoditoare ca, bunăoară, un inginer I. Baiulescu, un Vuia, un Aurel Vlaicu, dar aceștia, și alții ca și dânsii, nu și-au putut des- șură facultățile lor aici între noi, ci au trebuit să-și caute norocul în alte părți. Ceilalți, cari au mai rămas la vatra părintească, s-au perdu, cei mai mulți, în marea de slujbașii de alte neamuri, unde, în loc de răsplătă și de recunoștință, se alegeau de cele mai multe ori cu câte o căutătură peste umăr și cu exclamarea de de- josoitoare compătimire: Pagubă, că e Român!... și numai puțini de tot au avut prilej, să arete lumii, și îndeosebi la ai lor, cine sunt și ce pot.

Avem, însă, bună nădejde, că de aici înainte, în Statul nostru românesc, lucrurile se vor schimbă în scurtă vreme.

Comunele, județele, oficiile cen- trale vor chemă în serviciul lor din ce în ce mai mulți oficianti tehnici români, și nu peste mult aceste ser- vicii vor fi îndeplinite de fii de ai poporului nostru, în proporție cu nu- mărul nostru față de al altor neamuri, cu cari locuim împreună.

Dar ar fi trist, când toate ener- giile noastre s-ar îndrepta spre ser- viciile publice, când idealul tineretului nostru bine pregătit ar fi numai că- pătuirea cu slujbe gras plătite, când idolul general ar fi bugetul Statului.

In cazul acesta am cădeat în gre- sală stăpânitorilor noștri de până acum, greșală, de care n'au fost scutiți nici frații noștri din România liberă.

Statul însuși nu este scopul exi- stenții unui popor. El este numai mi- loul, ca poporul respectiv să-și poată desvoltă în deplină libertate facultă- ţile sale. El oferă cadrele, în care po- porul sau popoarele, care-l formează, să poată lucra în bună rânduială, în liniște și fără pedeci, căutându-și și afăndu-și fericirea. În aceste cadre fiecare individ și dator să muncească potrivit aplicărilor și puterilor sale, respectând drepturile semenilor săi, ajutându-se și sprijinindu-se unii pe alții, și având ca întărire supremă: înăl- țarea și fericirea neamului, și prin ele progresul omenirii întregi.

Prin urmare, aplicând aceste prin- cipii la noi Români, unii dintre fiili poporului nostru, pregătiți anume și înzestrati, pe lângă activitate neobos- sită, cu spirit de ordine, de inițiativă și cu înțelepciunea și precauțunea de lipsă, vor îmbrățișa diferite cariere publice; alții, mai sdraueni trupește, mai energetic, mai hotărăți și în aceeași vreme mai prevăzători, vor face ser- vicii ca apărători ai țării și ca susți- nători ai ordinei publice; alții vor luă asupra lor creșterea tinerimei și cultivarea bunelor moravuri; iar cei mai mulți, grosul poporului, conduceți, apărăți și luminati de cei dintâi, vor întrebui puterile lor, muncind, in- dividual sau în tovarășii, pe diferențele terene rezervate inițiativei particulare.

Si îndeosebi pentru tehnicii no- stri cu pregătire încărcată și dorici de muncă, tinuturile, în care viațuim, oferă terenele cele mai largi de activitate.

Apele bogate de munte așteaptă și a fi prefăcute în energii, care să pună în mișcare morile, ferăstraiele, diferențele uzine, și să producă curente elec- trice de milioane de cai; râurile cele mari doresc și a fi regulate căt mai curând, ca să se pună în serviciul comerțului; minele bogate de cărbuni, sare, metale și alte materii mineralice, ce zac în sănul pământului, așteaptă să fie desgropate și exploata- te; gazurile subpământene, o bogăție puțin cunoscută până acum a frumosului nostru Ardeal, abia apucă, să aducă folos omenirii, luminând, în- căzind și oferind putere mișcătoare; pădurile, ce împodobesc coborâșurile munților nostri, doresc să fie mai bine îngrijite și folosite în mod mai rațional; multe văi pitorești, puțin cuno- scute până acum, ar voi să-și dovedească frumusețile, străbătute fiind de vre-o linie ferată sau, cel puțin, de vre-un tramway electric și lăsând să mai odihnească călușii oamenilor no- stri dela munte; în multe locuri că- rămidăriile și cupoarele de var ar trebui să fie sănuite, și, pe lângă ele, ar trebui vrăjite din pământ multe alte uzine industriale.

Iată atâta și atâta întreprinderi, care se oferă energiei și priceperii tehniciilor noștri, și care li ar putea aduce foloase însemnante nu numai lor, ca particulari, ci poporului nostru în- treg, intrunind la nouă ramuri de muncă pe cei ce nu se pot hrăni destul de bine ca plugari sau ca eco- nomi de vite, și dând prilej capitalelor noastre, multe puține, căte le avem, să fie întrebuiate spre lucrări de folos obștesc și să nu mai aștepte și de aici înainte dobânzile datorașilor, cari abia își încurcă viața, veșnic fiind în primejdie a-și perde petecul de pământ sau căsuța, pe care și-au luat împrumutul.

Luând în mână oamenii noștri cu pregătire tehnică aceste întreprinderi, — la început, poate, cu ajutorul Statului, sau la caz de nevoie, chiar cu ajutorul capitalelor străine, — în scurtă vreme Ardealul nostru, care cu greu va fi în stare să-și ține piept cu plugăria

sa agriculturii cu mult mai extinse din Țara Românească și din Basa- rabia, va putea ajunge o țară indu- strielă, și astfel tinuturile românești se vor putea ajuta unul pe altul, eman- cipându-se tot mai mult de influența străină.

Lucrări de aceste mari, însă, sau, mai bine zis, complexe de lucrări, nu se pot face cu succes prin încercări izolate sau pe dibuite, ci trebuie dirigiate după un sistem anumit, întrebuințându-se peste tot oamenii cei mai potriviti și mijloacele cele mai corăspunzătoare.

De bună seamă, la unele dintre ele va interveni și va da mâna de ajutor însuși Statul, având în vedere interesele totalității cetățenilor; la altele, unde nu ajung particularii, vor fi chemați să lucre împreună oamenii de specialitate.

De aceea mă bucur, când văd astăzi, în pragul viații nouă, ce avem să începem noi Români, pe tehnicii noștri și pe alți bărbați, — cei mai mulți oameni tineri, — de ocupării înrudite, intruși în acest Congres, — prima intruire mai mare a tehniciilor noștri, căt îmi e mie cunoscut, — și căutând să-și dea seama de problemele ce-i așteaptă în viitor, în cadrele Statului Român întregit, gata fiind să ajută unii pe alții, și împreună a contribuvi la înaintarea economică și culturală a neamului, din care facem parte.

Intrușirea aceasta a D-Voastre, d-lor, căt o înțeleg eu, nu are de scop a ocrori numai interesele de breaslă, stabilind legături căt mai strânsă între cei ce lucră cu compasul și cu triunghiul, ci are în vedere scopuri cu mult mai înalte și probleme cu mult mai largi.

Ea intențează o reformă radicală a vieții noastre economice, o îndreptare a energiilor spre terenuri nouă de muncă, o regenerare materială a neamului deodată cu cea morală, și, prin acestea împreună o întărire, o înălțare a națiunii noastre.

Modesta noastră industrie na- țională, până acum numai în fașă și mărginindu-se aproape numai la cultivarea cătorva ramuri de meserii, D-Voastră voiti să creșteți, să desvoltați și să-ți prefacă într-o ramură de ocupării puternică, menită să ne asigure indepen- dența materială.

Prin înmulțirea și perfecționarea mijloacelor de comunicații și a în- tocniștilor de transport voiți mai de- parte să dați avânt comerțului no- stru românesc, ca astfel nici în acea- stă privință să nu mai rămâne robi ai altora.

Și având în vedere aceste mărețe probleme, negreșit va trebui să Vă cugetați și la luminarea poporului no- stru.

Prin scrieri de popularizare, prin conferențe publice, prin expoziții de instrumente, modele și desenuri veți căuta să deșteptați în popor nostru interesul pentru științele exacte și în deosebi pentru aplicarea lor la îndemânările tehnice. Si cine știe!... În urma silintelor D-Voastre, poate și la noi se va ivi vre-un Palissy, vre-un Stephenson, vre-un Toma Edison, sau vre-un Marconi, căci, în adevăr, multe talente sunt ascunse în sănul popo- rului nostru, dar, din nenorocire, până acum cele mai multe din ele s'au stins, fără să-și poată să-și produce, dacă ar fi avut oarecare în- grăjire.

Mai presus de toate, însă, veți îngrijii, ca prin cultivarea mai inten- sivă în școalele secundare a studiilor reale și prin înființarea școalelor de diferite meserii în locuri potrivite să

îndreptați privirile tineretului nostru asupra unui teren așa de productiv, dar până acum cu totul neîngrijit, și să perfecționați începuturile primitive, dar totuș destul de ingenioase și de un gust vrednic de admirat, ale indus- triesi noastre de casă.

Toate aceste lucrări, pe care le-am amintit până acum și care merită sprijinul oricărui Român de înimă, se pot face în legătură cu însoțirea noastră culturală, cu «Asociațunea» noastră, care îmbrățișează în cadrele activității sale tot ce poate contribui la înaintarea culturală și economică a poporului nostru. Spre acest scop s'au întocmit și secțiile literare și științifice, din care face parte și secția tehnică-industrială.

«Asociațunea» noastră are menirea a fi un rezervoriu, o «casă a apelor», — cum zicea unul din vechii noștri poeți dela începutul veacului trecut, — în care se adună vinele de cristal fluid din toate părțile Arde- alului nostru ocolit de munți, ca apoi din nou să se imprăștie în toate păr- țile, în toate tinuturile românești, du- când cu sine viață, rodire și binecuvântare.

Astfel, când ni-ăi facut cinstea a vă intruși în localurile «Asociațunei», n'ăi facut alt ceva, decât să stabilești legătura între D-Voastră, inginerii și ceilalți tehnici români, și între ceia- lați intelectuali, ca împreună să contribuvi la înălțarea materială, cultu- rală și morală a poporului nostru.

Fiți bineveniți la noi, deci, și în- cununate fie lucrările acestui Congres cu succesul cel mai desăvârșit!

Dușmanii libertății, dușmanii omenirii

Vorba Prezidentului Wilson

Paris, 17 Dec. Ieri după amiază a primit Wilson o delegație de 25 membri ai grupului parlamentar socialist. Renaudel a citit lui Wilson o adresă, în care se zice că Prezidentul a venit în Europa pentru a da po- poarelor pacea dreaptă.

Wilson a răspuns, că răsboiu a fost provocat de popoare crescute în militarism, și că *dușmanii libertății* și *dușmanii omenirii*. Prezidentul se simte fericit, că poate să lucreze alătura cu bărbații de stat ai Franței, pentru ca din opera aceasta să iasă pacea durabilă.

Roșiori în Sibiu

Azi noapte a sosit o trupă de roșiori în orașul nostru. Voinicii au fost încărcăți în cărmașa cea mare. Cei mulți înainte.

Înștiințare

Cu ziua de 13 Decembrie st. n. 1918, preluând întreaga administrație a comitatului Făgăraș, toți aceia, cari vor să ocupe în acest comitat posturi de notar sau vice- notar au să-și înainteze rugările lor cel mult până în 20 l. c. la Consiliul național român din Făgăraș.

Deoarece concurenții până la alegerea lor definitivă vor fi instituiți în diferite cercuri notariale, e consuțt ca în 30 l. c. st. n. să se prezinte personal în Făgăraș, spre a li se comunică locul instituirei, cu aceea îndrumare, ca cu Ianuarie nou 1919 să-și ocupe postul și să-și înceapă activitatea.

Făgăraș, în 16 Decembrie n. 1918. În numele comitetului executiv român:

Dr. Negrea, secretar vice-comite.

Dr. Șerban, președinte.

NB. Toate jurnalele române săn rugate a reproduce această înștiințare.